Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/87/EK**

(2003. gada 13. oktobris),

ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/101/EK (2004. gada 27. oktobris)	L 338	18	13.11.2004.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/101/EK (2008. gada 19. novembris)	L 8	3	13.1.2009.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts)	L 87	109	31.3.2009.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/87/EK

(2003. gada 13. oktobris),

ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([3]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([4]),

tā kā:

(1) *Zaļā grāmata* par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Eiropas Savienībā izraisīja debates visā Eiropā par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības piemērotību un iespējamo darbību Eiropas Savienībā. Eiropas Klimata pārmaiņu programma izskatīja Kopienas politiku un pasākumus, kas paredz visu ieinteresēto pušu iesaistīšanu procesā, iekļaujot tajā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Kopienā (Kopienas sistēma) un par pamatu ņemot *Zaļo Grāmatu*. Padome 2001. gada 8. marta secinājumos atzīst Eiropas Klimata pārmaiņu programmas un sakarā ar *Zaļo Grāmatu* veikto darbu lielo nozīmību un uzsver vajadzību pēc tūlītējas un konkrētas rīcības Kopienas līmenī.

(2) Sestā Kopienas Vides rīcības programma, ko apstiprināja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 1600/2002/EK ([5]), nosaka klimata pārmaiņas par rīcības prioritāti un paredz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu visā Kopienā līdz 2005. gadam. Šī programma atzīst, ka Kopiena ir apņēmusies panākt 2008.–2012. gadā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos par 8 %, salīdzinot ar 1990. gadu līmeņiem, un ilgākā laika posmā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu globālās emisijas samazināt par apmēram 70 %, salīdzinot ar 1990. gadu līmeni.

(3) Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu konvencijas galamērķis, kas apstiprināts ar Padomes 1993. gada 15. decembra Lēmumu 94/69/EK attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām noslēgšanu ([6]), ir panākt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu koncentrācijas stabilizāciju atmosfērā pie tāda līmeņa, kas nepieļautu bīstamu antropogēnu ietekmi uz klimata sistēmu.

(4) Tiklīdz stāsies spēkā Kioto protokols, ko apstiprināja ar Padomes 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/358/EK par ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokola apstiprināšanu no Eiropas Kopienas puses un tā attiecīgo saistību kopīga

([1]) OV C 75 E, 26.3.2002., 33. lpp.
([2]) OV C 221, 17.9.2002., 27. lpp.
([3]) OV C 192, 12.8.2002., 59. lpp.
([4]) Eiropas Parlamenta 2002. gada 10. oktobra atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 2003. gada 18. marta kopējā nostāja (OV C 125 E, 27.5.2003., 72. lpp.), Eiropas Parlamenta 2003. gada 2. jūlija lēmums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2003. gada 23. jūlija lēmums.
([5]) OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.
([6]) OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

▼B

izpildi ([1]), šis protokols uzliks saistības Kopienai un dalībvalstīm 2008.–2012. gadā par 8 % samazināt kopējās antropogēnās to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kuras minētas Protokola A pielikumā, salīdzinot ar 1990. gadiem.

(5) Kopiena un dalībvalstis ir vienojušās par šo saistību izpildi, lai kopīgi samazinātu Kioto protokolā noteiktās antropogēnās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas saskaņā ar Lēmumu 2002/358/EK. Šīs direktīvas mērķis ir palīdzēt pilnīgāk izpildīt Eiropas Kopienas un dalībvalstu saistības, izmantojot efektīvu Eiropas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirgu, pēc iespējas mazāk traucējot ekonomisko attīstību un nodarbinātību.

(6) Padomes Lēmums 93/389/EEK (1993. gada 24. jūnijs) par Kopienas monitoringa mehānismu attiecībā uz CO_2 un citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām ([2]) noteica mehānismu, kā uzraudzīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un kā novērtēt progresu attiecībā uz saistību ievērošanu par šo emisiju. Šis mehānisms palīdzēs dalībvalstīm noteikt kopējo piešķiramo kvotu daudzumu.

(7) Kopienas noteikumi attiecībā uz dalībvalstu veikto kvotu sadali ir nepieciešami, lai saglabātu iekšējā tirgus integritāti un izvairītos no konkurences izkropļošanas.

(8) Piešķirot kvotas, dalībvalstīm jāvērš uzmanība uz rūpniecības darbību emisijas samazināšanas potenciālu.

(9) Dalībvalstis var paredzēt tikai piešķirt kvotas uz pieciem gadiem, sākot no 2008. gada, atbilstoši anulētajām kvotām, vadoties pēc tā, kā attiecīgās personas samazinājušas emisijas savu valstu teritorijā kopš 2005. gada.

(10) Sākot no šī piecu gadu perioda, kvotu pārskaitīšana citai dalībvalstij ietvers attiecīgus noteiktā daudzuma vienību pielāgojumus, ievērojot Kioto protokolu.

(11) Dalībvalstīm jānodrošina, lai dažu konkrētu darbību veicējiem būtu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas un lai tie veiktu monitoringu savai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai un ziņotu par to saistībā ar savām darbībām.

(12) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām ar nodarījumu un jāattur no pārkāpumiem.

(13) Lai nodrošinātu pārredzamību, informācijai par kvotu sadali un emisijas monitoringa rezultātiem ir jābūt pieejamiem sabiedrībai, izņemot ierobežojumus, kas noteikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ([3]).

(14) Pamatojoties uz Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi ([4]), dalībvalstīm jāiesniedz ziņojums par šīs direktīvas īstenošanu.

(15) Papildnoteikumu iekļaušanai Kopienas sistēmā ir jānotiek saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, un Kopienas sistēmas piemērošanas jomu var paplašināt uz citām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kas nav oglekļa dioksīds, to skaitā gāzēm, kuras rodas alumīnija un ķīmiskajā rūpniecībā.

([1]) OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 167, 9.7.1993., 31. lpp. Lēmums grozīts ar Lēmumu 1999/296/EK (OV L 117, 5.5.1999., 35. lpp.).
([3]) OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.
([4]) OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

▼B

(16) Šī direktīva neliedz dalībvalstīm saglabāt vai noteikt savas kvotu tirdzniecības sistēmas, kas regulē siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju, ko rada darbības, kuras nav uzskaitītas I pielikumā vai nav iekļautas Kopienas sistēmā, vai ko rada iekārtas, kam uz laiku nepiemēro Kopienas sistēmu.

(17) Dalībvalstis var piedalīties starptautiskajā emisijas kvotu tirdzniecībā kā Kioto protokola puses ar citām B pielikumā minētajām pusēm.

(18) Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas attiecināšana uz trešām valstīm var palielināt Kopienas emisiju samazināšanas politikas izmaksu lietderību, kā noteikts Lēmumā 2002/358/EK par saistību kopēju izpildi.

(19) Projekta mehānismi, tostarp kopīgas īstenošanas (KĪ) un tīras attīstības mehānisms (TAM), ir svarīgi, lai sasniegtu mērķus attiecībā gan uz globālo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanu, gan tādu Kopienas sistēmas darbību, kas neprasa lielas izmaksas. Saskaņā ar attiecīgiem Kioto protokola un Marrākešas vienošanās noteikumiem šo mehānismu izmantošanai ir jābūt katrā valstī veiktās darbības papildinājumam, un šāda darbība katrā valstī būs nozīmīgs kopējo centienu elements.

(20) Šī direktīva sekmēs to tehnoloģiju izmantošanu, kurām lielāka energoefektivitāte, ietverot koģenerāciju, kurās rodas mazāk emisiju uz izlaides vienību, savukārt direktīva, ko Eiropas Parlaments un Padome paredz pieņemt par koģenerācijas perspektīvām, kuru pamatā ir lietderīgā siltuma pieprasījums iekšējā enerģijas tirgū, veicinās tieši koģeneratīvo tehnoloģiju attīstību.

(21) Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli [1] ir noteikts kopējs pamats piesārņojuma novēršanai un kontrolei, balstoties uz kuru var piešķirt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujas. Direktīva 96/61/EK būtu jāgroza, lai nodrošinātu to, ka emisiju robežvērtības nav noteiktas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu tiešajām emisijām no iekārtas, uz ko attiecas šī direktīva, un dalībvalstis var izvēlēties neattiecināt prasības saistībā ar energoefektivitāti uz sadedzināšanas un citām iekārtām, kuras emitē oglekļa dioksīdu, neskarot Direktīvā 96/61/EK noteiktās prasības.

(22) Šī direktīva ir saderīga ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un Kioto protokolu. Tā būtu jāpārskata, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas un pieredzi tās īstenošanā, kā arī sasniegto progresu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringa jomā.

(23) Emisijas kvotu tirdzniecībai jābūt daļai no vispusīga un saskaņota politikas un pasākumu plāna, kas tiek īstenots dalībvalstu un Kopienas līmenī. Neierobežojot Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, ja uz kādām darbībām attiecas Kopienas sistēma, dalībvalstis var apsvērt, kādu efektu rada reglamentējoši, fiskāli un citi pasākumi, kas tiecas sasniegt tos pašus mērķus. Pārskatot direktīvu, jāņem vērā, kādā mērā šie mērķi jau ir sasniegti.

(24) Nodokļu uzlikšana var būt valsts līdzeklis, lai ierobežotu emisiju no iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro minēto sistēmu.

(25) Lai būtiski samazinātu emisijas, attiecīgas darbības un pasākumi būtu jāīsteno dalībvalstu un Kopienas līmenī visās Eiropas Savienības ekonomikas nozarēs, ne tikai rūpniecības un enerģētikas nozarē. Komisijai būtu īpaši jāapsver darbības plāni un pasākumi Kopienas līmenī attiecībā uz transporta nozari, lai tā sniegtu būtisku atbalstu Kopienai un dalībvalstīm, kas atbilstoši Kioto protokolam pilda saistības attiecībā uz klimata pārmaiņām.

[1] OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

▼B

(26) Neatkarīgi no dažādajiem tirgus mehānismiem un potenciāliem, Eiropas Savienības stratēģija par klimata pārmaiņu mazināšanu būtu jābalsta uz līdzsvaru starp Kopienas sistēmu un citiem Kopienas iekšzemes un starptautisko darbību tipiem.

(27) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(28) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]).

(29) Tā kā III pielikuma 1., 5. un 7. kritēriju nevar grozīt ar komitoloģijas procedūrām, grozījumus attiecībā uz periodu pēc 2012. gada var izdarīt tikai ar koplēmuma procedūru.

(30) Tāpēc, ka piedāvātās rīcības mērķus – Kopienas sistēmas ieviešanu – nevar īstenot tikai atsevišķas dalībvalstis un minētās rīcības mēroga, kā arī seku dēļ šos mērķus labāk īstenot Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

▼M2

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

▼B

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (turpmāk "Kopienas sistēma"), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm.

2. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot prasības, kas izriet no Direktīvas 96/61/EK.

▼M2

3. Šīs direktīvas piemērošanu Gibraltāra lidostai saprot kā tādu, kas neskar Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes attiecīgās juridiskās nostājas attiecībā uz konfliktu par tās teritorijas suverenitāti, kurā atrodas šī lidosta.

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

a) "kvota" nozīmē atļauju emitēt vienu tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta noteiktā periodā, un tā ir derīga vienīgi šajā direktīvā izvirzītajiem mērķiem un pārskaitāma citiem saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem;

▼M2

b) "emisijas" ir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūde atmosfērā no kādas iekārtas avotiem vai ar I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām saistītu gāzu izplūde no gaisakuģa, kas veic attiecīgās aviācijas darbības;

▼B

c) "siltumnīcas efektu izraisošās gāzes" nozīmē II pielikumā minētās gāzes;

d) "siltumnīcas efektu izraisošās gāzes emisiju atļauja" nozīmē atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 5 un 6. pantu;

e) "iekārta" nozīmē stacionāru tehniski vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

f) "operators" nozīmē jebkuru personu, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai gadījumos, kad to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, personu, kurai deleģētas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisku funkcionēšanu;

g) "persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona;

h) "jauna iekārta" ir iekārta, ar kuru veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības un par kuru saņemta siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļauja vai atjaunota atļauja sakarā ar iekārtas darbības būtības maiņu vai tās paplašināšanu pēc tam, kad Komisijai darīts zināms emisijas kvotu valsts sadales plāns;

i) "sabiedrība" ir viena vai vairākas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – asociācijas, organizācijas vai personu grupas;

j) "tonna oglekļa dioksīda ekvivalenta" ir viena metriskā tonna oglekļa dioksīda (CO_2) vai jebkuras citas II pielikumā minētās siltumnīcas efektu izraisošās gāzes daudzums ar ekvivalentu globālās sasilšanas potenciālu;

▼M1

k) "I pielikuma Puse" ir Puse, kas minēta ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (*UNFCCC)* pielikumā un kas ir ratificējusi Kioto Protokolu saskaņā ar Kioto Protokola 1. panta 7. punktu;

l) "projekta aktivitāte" ir projekta aktivitāte, ko ir apstiprinājusi viena vai vairākas I pielikuma Puses saskaņā ar Kioto Protokola 6. vai 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu;

m) "emisiju samazināšanas vienība" (ESV) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 6. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu;

n) "sertificēta emisiju samazināšana" (SES) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu;

▼M2

o) "gaisakuģa operators" ir persona, kas ekspluatē gaisakuģi laikā, kad tas veic kādu I pielikumā uzskaitītu aviācijas darbību, vai arī, ja šīs

▼M2

personas identitāte nav zināma vai gaisakuģa īpašnieks to nav uzrādījis, – gaisakuģa īpašnieks;

p) "komerciāls gaisa transporta operators" ir operators, kas par maksu sabiedrībai nodrošina regulārus vai neregulārus gaisa transporta pakalpojumus, veicot pasažieru, kravas vai pasta sūtījumu pārvadājumus;

q) "administrējošā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas atbild par Kopienas sistēmas piemērošanu gaisakuģu operatoram saskaņā ar 18.a pantu;

r) "par aviācijas emisijām uzskatāmās emisijas" ir emisijas no visiem lidojumiem, kuri ietilpst I pielikumā uzskaitītajās aviācijas darbībās un kuri sākas kādas dalībvalsts teritorijā esošā lidlaukā, kā arī tādi, kas ierodas tādā lidlaukā no kādas trešās valsts;

s) "aviācijas vēsturiskās emisijas" ir 2004., 2005. un 2006. kalendārā gada vidējais emisiju apjoms, kuras gaisakuģi ir radījuši, veicot I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības.

II NODAĻA

AVIĀCIJA

3.a pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz kvotu sadali un piešķiršanu I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām.

3.b pants

Aviācijas darbības

Komisija līdz 2009. gada 2. augustam saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru izstrādā pamatnostādnes, lai sīki interpretētu I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības.

3.c pants

Kopējais kvotu daudzums aviācijai

1. Laikposmam no 2012. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim kopējais gaisakuģu operatoriem sadalāmo emisiju kvotu daudzums atbilst 97 % aviācijas vēsturisko emisiju.

2. Laikposmam, kas minēts 11. panta 2. punktā, sākot no 2013. gada 1. janvāra un, ja pēc 30. panta 4. punktā minētās pārskatīšanas neizdara nekādus grozījumus, – katrā nākamajā laikposmā kopējais gaisakuģu operatoriem sadalāmo emisiju kvotu daudzums atbilst 95 % aviācijas vēsturisko emisiju, reizinot ar laikposma gadu skaitu.

Šo procentuālo apjomu var pārskatīt, kad veic šīs direktīvas vispārējo pārskatīšanu.

3. Komisija pārskata kopējo gaisakuģu operatoriem sadalāmo emisiju kvotu daudzumu saskaņā ar 30. panta 4. punktu.

4. Komisija līdz 2009. gada 2. augustam pieņem lēmumu par aviācijas vēsturiskajām emisijām, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem datiem, tostarp aprēķiniem, kuru pamatā ir esošā informācija par satiksmi. Minēto lēmumu izskata 23. panta 1. punktā minētā komiteja.

▼M2

3.d pants

Kvotu sadale aviācijai, izmantojot izsoles

1. Šīs direktīvas 3.c panta 1. punktā minētajā laikposmā izsola 15 % kvotu.

2. No 2013. gada 1. janvāra izsola 15 % kvotu. Šo procentuālo apjomu var palielināt, kad veic vispārējo šīs direktīvas pārskatīšanu.

3. Pieņem regulu, kurā ir sīki izstrādāti noteikumi par to, kā dalībvalstis izsola kvotas, kas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu vai 3.f panta 8. punktu nav jāpiešķir bez maksas. Kvotu skaits, kuru katrā laikposmā izsola katra valsts, ir proporcionāls attiecīgās valsts daļai no kopējā visām dalībvalstīm atskaites gadā pieļautā par aviācijas emisijām uzskatāmo emisiju daudzuma, par ko ziņots saskaņā ar 14. panta 3. punktu un kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu. Šīs direktīvas 3.c panta 1. punktā minētajam laikposmam atskaites gads ir 2010. gads, un katram turpmākajam 3.c pantā minētajam laikposmam atskaites gads ir kalendārais gads, kas beidzas 24 mēnešus pirms tā laikposma sākuma, uz kuru attiecas izsole.

Minēto regulu, kas ir paredzēta, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Dalībvalstis nosaka kvotu izsolēs iegūto ieņēmumu izmantojumu. Šie ieņēmumi būtu jāizmanto, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām Eiropas Savienībā un trešās valstīs, lai *inter alia* samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, pielāgotos klimata pārmaiņām ES un trešās valstīs, jo īpaši jaunattīstības valstīs, finansētu pētniecību un izstrādi pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās jomā, tostarp jo īpaši aeronautikas un gaisa transporta jomā, samazinātu emisijas ar zemu emisiju transporta palīdzību un segtu Kopienas sistēmas administratīvos izdevumus. Ieņēmumi no izsolēm jo īpaši būtu jāizmanto arī, lai finansētu iemaksas Pasaules Energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu fondā, un pasākumiem, lai izvairītos no mežu izciršanas.

Dalībvalstis informē Komisiju par atbilstīgi šim punktam veiktajiem pasākumiem.

5. Informācija, kas saskaņā ar šo direktīvu sniegta Komisijai, neatbrīvo dalībvalstis no Līguma 88. panta 3. punktā noteiktā paziņošanas pienākuma.

3.e pants

Kvotu sadale un piešķiršana gaisakuģu operatoriem

1. Katrā 3.c pantā minētajā laikposmā ikviens gaisakuģa operators var pieteikties uz to kvotu sadali, kuras sadala bez maksas. Pieteikties var, administrējošās dalībvalsts kompetentajai iestādei darot zināmus pārbaudītus datus par I pielikumā uzskaitīto aviācijas darbību tonnkilometriem, kuras attiecīgais gaisakuģa operators veicis pārraudzības gadā. Šajā pantā pārraudzības gads ir kalendārais gads, kas beidzas 24 mēnešus pirms tā laikposma sākuma, uz ko pieteikums attiecas saskaņā ar IV un V pielikumu, vai – saistībā ar 3.c panta 1. punktā minēto laikposmu – 2010. gads. Pieteikumu iesniedz vismaz 21 mēnesi pirms tā laikposma sākuma, uz ko tas attiecas, vai – saistībā ar 3.c panta 1. punktā minēto laikposmu – līdz 2011. gada 31. martam.

2. Vismaz 18 mēnešus pirms tā laikposma sākuma, uz ko attiecas pieteikums, vai – saistībā ar 3.c panta 1. punktā minēto laikposmu – līdz 2011. gada 30. jūnijam dalībvalstis Komisijai iesniedz saskaņā ar 1. punktu saņemtos pieteikumus.

3. Vismaz 15 mēnešus pirms katra 3.c panta 2. punktā minētā laikposma sākuma vai – saistībā ar 3.c panta 1. punktā minēto laikposmu –

▼M2

līdz 2011. gada 30. septembrim Komisija aprēķina un pieņem lēmumu, kurā nosaka:

a) kopējo kvotu daudzumu, kas attiecīgā laikposmā ir sadalāms saskaņā ar 3.c pantu;

b) to kvotu skaitu, kas saskaņā ar 3.d pantu jāizsola attiecīgā laikposmā;

c) to kvotu skaitu, kas attiecīgā laikposmā saskaņā ar 3.f panta 1. punktu ir īpašajā rezervē gaisakuģu operatoriem;

d) to kvotu skaitu, kas attiecīgā laikposmā ir sadalāms bez maksas, no kopējā kvotu daudzuma, par ko pieņemts lēmums saskaņā ar a) apakšpunktu, atņemot b) un c) apakšpunktā minēto kvotu skaitu; un

e) līmeņatzīmi, kas jāizmanto, sadalot bezmaksas kvotas tādiem gaisakuģu operatoriem, kas iesnieguši Komisijai pieteikumus saskaņā ar 2. punktu.

Šā punkta e) apakšpunktā minēto līmeņatzīmi, kas izteikta kā kvotas uz tonnkilometru, aprēķina, d) apakšpunktā minēto kvotu skaitu dalot ar to tonnkilometru summu, kura ir iekļauta pieteikumos, kas iesniegti Komisijai saskaņā ar 2. punktu.

4. Trijos mēnešos no dienas, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 3. punktu, katra administrējošā dalībvalsts aprēķina un publicē:

a) sadalīto kvotu kopskaitu par attiecīgo laikposmu katram gaisakuģa operatoram, kas saskaņā ar 2. punktu iesniedzis pieteikumu Komisijai – ko aprēķina, pieteikumā minēto tonnkilometru skaitu reizinot ar līmeņatzīmi, kas minēta 3. punkta e) apakšpunktā; un

b) katram gaisakuģa operatoram sadalīto kvotu skaitu par katru gadu – ko nosaka, viņam attiecīgā laikposmā sadalīto kvotu kopskaitu, kas aprēķināts saskaņā ar a) apakšpunktu, dalot ar gadu skaitu laikā, kad gaisakuģa operators ir veicis I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības.

5. Līdz 2012. gada 28. februārim un līdz katra nākamā gada 28. februārim administrējošās dalībvalsts kompetentā iestāde katram gaisakuģa operatoram piešķir kvotu skaitu, kas viņam attiecīgā gadā ir sadalītas saskaņā ar šo pantu vai 3.f pantu.

3.f pants

Īpaša rezerve dažiem gaisakuģu operatoriem

1. Katrā no 3.c panta 2. punktā minētajiem laikposmiem 3 % no sadalāmo kvotu kopējā daudzuma atliek īpašā rezervē gaisakuģu operatoriem:

a) kuri sāk veikt I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības pēc pārraudzības gada, par ko ir iesniegti tonnkilometru dati saskaņā ar 3.e panta 1. punktu attiecībā uz 3.c panta 2. punktā minēto laikposmu; vai

b) kuru tonnkilometru dati gadā palielinās vidēji vairāk nekā par 18 % laikposmā no pārraudzības gada, par ko ir iesniegti tonnkilometru dati saskaņā ar 3.e panta 1. punktu attiecībā uz 3.c panta 2. punktā minēto laikposmu, līdz šā laikposma otram kalendārajam gadam;

un kuru darbības saskaņā ar a) apakšpunktu vai papildu darbības saskaņā ar b) apakšpunktu pilnīgi vai daļēji neturpina cita gaisakuģa operatora iepriekš veiktas aviācijas darbības.

2. Gaisakuģa operators, kas atbilst 1. punkta prasībām, var pieteikties uz bezmaksas kvotu sadali no īpašās rezerves, iesniedzot pieteikumu administrējošās dalībvalsts kompetentajai iestādei. Pieteikumu iesniedz līdz 3.c panta 2. punktā paredzētā laikposma trešā gada 30. jūnijam, uz ko tas attiecas.

▼M2

Gaisakuģa operatoram saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu nedrīkst piešķirt vairāk par 1 000 000 kvotām.

3. Pieteikumā saskaņā ar 2. punktu:

a) atbilstīgi IV un V pielikumam iekļauj pārbaudītus datus par I pielikumā uzskaitīto aviācijas darbību tonnkilometriem, kuras gaisakuģa operators veic 3.c panta 2. punktā minētā laikposma otrajā kalendārajā gadā, uz ko attiecas pieteikums;

b) sniedz pierādījumus, ka saskaņā ar 1. punktu ir ievēroti atbilstības kritēriji; un

c) gadījumā, ja uz gaisakuģa operatoru attiecas 1. punkta b) apakšpunkts, norāda:

   i) procentuālo pieaugumu tonnkilometru izteiksmē, kurus ir veicis attiecīgais gaisakuģa operators no pārraudzības gada, par ko iesniegti tonnkilometru dati saskaņā ar 3.e panta 1. punktu attiecībā uz 3.c panta 2. punktā minēto laikposmu, līdz šā laikposma otram kalendārajam gadam;

   ii) absolūto pieaugumu tonnkilometru izteiksmē, kurus ir veicis attiecīgais gaisakuģa operators no pārraudzības gada, par ko iesniegti tonnkilometru dati saskaņā ar 3.e panta 1. punktu attiecībā uz 3.c panta 2. punktā minēto laikposmu, līdz šā laikposma otram kalendārajam gadam; un

   iii) absolūto pieaugumu tonnkilometru izteiksmē, kurus ir veicis attiecīgais gaisakuģa operators no pārraudzības gada, par ko iesniegti tonnkilometru dati saskaņā ar 3.e panta 1. punktu attiecībā uz 3.c panta 2. punktā minēto laikposmu, līdz šā laikposma otram kalendārajam gadam, – par kādu ir pārsniegts 1. punkta b) apakšpunktā norādītais procentuālais apjoms.

4. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām saskaņā ar 2. punktu dalībvalstis iesniedz Komisijai saskaņā ar minēto punktu saņemtos pieteikumus.

5. Ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas termiņa saskaņā ar 2. punktu Komisija pieņem lēmumu par līmeņatzīmi, kas jāizmanto, lai sadalītu bezmaksas kvotas tiem gaisakuģu operatoriem, kuru pieteikumi ir iesniegti Komisijai saskaņā ar 4. punktu.

Ievērojot 6. punktu, līmeņatzīmi aprēķina, īpašajā rezervē esošo kvotu skaitu dalot ar šādu divu skaitļu summu:

a) tie tonnkilometru dati par 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gaisakuģu operatoriem, kuri iekļauti pieteikumos, kas iesniegti Komisijai saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu; un

b) absolūtais pieaugums tonnkilometru izteiksmē, kas ir lielāks par 1. punkta b) apakšpunktā minēto procentuālo apjomu gaisakuģu operatoriem, uz kuriem attiecas 1. punkta b) apakšpunkts, un kas ir minēts pieteikumos, kuri iesniegti Komisijai saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunkta iii) punktu un 4. punktu.

6. Šā panta 5. punktā minētā līmeņatzīme neļauj gadā sadalīt tādu kvotu daudzumu par tonnkilometru, kurš pārsniedz kvotu daudzumu, ko gaisakuģu operatoriem gadā sadala par tonnkilometru saskaņā ar 3.e panta 4. punktu.

7. Trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 5. punktu, katra administrējošā dalībvalsts aprēķina un publicē:

a) no īpašās rezerves sadalītās kvotas katram gaisakuģa operatoram, kas saskaņā ar 4. punktu iesniedzis pieteikumu Komisijai. Šo sadalījumu aprēķina, 5. punktā minēto līmeņatzīmi reizinot šādi:

   i) ja uz gaisakuģa operatoru attiecas 1. punkta a) apakšpunkts, reizina ar Komisijai saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu iesniegtajā pieteikumā uzrādīto tonnkilometru skaitu;

▼M2

ii) ja uz gaisakuģa operatoru attiecas 1. punkta b) apakšpunkts, reizina ar absolūto pieaugumu tonnkilometru izteiksmē, kas ir lielāks par 1. punkta b) apakšpunktā minēto procentuālo apjomu un kas ir minēts pieteikumā, kurš iesniegts Komisijai saskaņā ar 3. punkta c) apakšpunkta iii) punktu un 4. punktu; un

b) katra gada kvotu sadali katram gaisakuģa operatoram, ko nosaka, viņam saskaņā ar a) apakšpunktu sadalītās kvotas dalot ar 3.c panta 2. punktā minēto visu to kalendāro gadu skaitu laikposmā, uz ko attiecas kvotu sadale.

8. Dalībvalstis izsola visas nesadalītās īpašās rezerves kvotas.

9. Komisija var ieviest sīki izstrādātus noteikumus par īpašās rezerves izmantošanu saskaņā ar šo pantu, tostarp izvērtējumu par to atbilstības kritēriju ievērošanu, kuri paredzēti saskaņā ar 1. punktu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3.g pants

Pārraudzības un ziņošanas plāni

Administrējošā dalībvalsts nodrošina, ka visi gaisakuģu operatori iesniedz attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei pārraudzības plānu, kurā izklāstīti pasākumi, lai pārraudzītu un ziņotu par emisijām un tonnkilometru datiem saskaņā ar 3.e pantu tā piemērošanas nolūkos, kā arī to, ka kompetentā iestāde tādus plānus apstiprina saskaņā ar pamatnostādnēm, kas pieņemtas saskaņā ar 14. pantu.

III NODAĻA

STACIONĀRAS IEKĀRTAS

3.h pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujām, kā arī kvotu sadalei un piešķiršanai par I pielikumā uzskaitītajām darbībām, kas nav aviācijas darbības.

▼B

4. pants

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas

Dalībvalstis nodrošina, ka no 2005. gada 1. janvāra neviena iekārta neuzsāk I pielikumā minētās darbības, kuru rezultātā rodas attiecīgā emisija, ja vien operatoram nav saskaņā ar 5. un 6. pantu kompetentas iestādes piešķirtas atļaujas vai arī iekārtai uz laiku nepiemēro Kopienas sistēmu saskaņā ar 27. pantu.

5. pants

Pieteikums siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas saņemšanai

Pieteikumā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas saņemšanai no kompetentās iestādes ir jāiekļauj šādi apraksti:

a) iekārta un tās darbība, norādot izmantoto tehnoloģiju;

b) izejmateriāli un palīgmateriāli, kuru izmantošana var radīt I pielikumā minēto gāzu emisiju;

▼B

c) I pielikumā minēto gāzu emisijas avoti no iekārtas; un

d) plānotie pasākumi, lai veiktu emisijas monitoringu un ziņotu par to saskaņā ar pamatnostādnēm, kas pieņemtas atbilstīgi 14. pantam.

Pieteikumā ir jāiekļauj arī netehnisks pirmajā daļā minēto ziņu apkopojums.

6. pants

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju nosacījumi un saturs

1. Kompetentā iestāde piešķir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju, kas dod pilnvaru emitēt siltumnīcas efektu izraisošās gāzes no visas iekārtas vai tās daļas, ja minētā iestāde ir pārliecināta, ka operators spēj veikt emisijas monitoringu un par to ziņot.

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām tajā pašā objektā, kuras darbina viens un tas pats operators.

2. Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujās ir šāda informācija:

a) operatora vārds vai nosaukums un adrese;

b) iekārtas darbības un emisiju apraksts;

c) monitoringa prasības, norādot tieši monitoringa metodoloģiju un biežumu;

d) prasības attiecībā uz ziņošanu; un

▼M2

e) saistības četros mēnešos pēc gada beigām nodot kvotas, kas nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas un kas ir līdzvērtīgas iekārtas kopējai emisijai attiecīgā kalendārā gada laikā, kuras pārbaudītas saskaņā ar 15. pantu.

▼B

7. pants

Pārmaiņas attiecībā uz iekārtām

Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būtību, darbību vai paplašināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Ja vajadzīgs, kompetentā iestāde atļauju atjaunina. Ja mainās iekārtas operatora identitāte, kompetentā iestāde atjaunina atļauju, iekļaujot tajā jaunā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi.

8. pants

Saskaņošana ar Direktīvu 96/61/EK

Dalībvalstis nepieciešamības gadījumā rīkojas, lai nodrošinātu to, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju piešķiršanas nosacījumi un procedūra tiek saskaņota ar Direktīvā 96/61/EK paredzētās atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un procedūru, ja ar iekārtu veic minētās direktīvas I pielikumā iekļautās darbības. Šīs Direktīvas 5., 6. un 7. panta prasības var iekļaut Direktīvas 96/61/EK procedūrās.

9. pants

Emisijas kvotu valsts sadales plāns

1. Par katru periodu, kas minēts 11. panta 1. un 2. punktā, katra dalībvalsts izstrādā valsts plānu, ar kuru nosaka kopējo kvotu daudzumu, ko valsts nodomājusi piešķirt uz šo periodu, un ierosināto to sadales kārtību. Plāna pamatā ir jābūt objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, arī tiem, kas minēti III pielikumā, pienācīgi ņemot vērā

▼B

sabiedrības atsauksmes. Komisijai neatkarīgi no Līguma, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim jāizstrādā III pielikumā minēto kritēriju īstenošanas pamatnostādnes.

Plāns par periodu, kas minēts 11. panta 1. punktā, ir jāpublicē un jāpaziņo Komisijai un citām dalībvalstīm, vēlākais, līdz 2004. gada 31. martam. Turpmākajiem periodiem plāns ir jāpublicē un jāpaziņo Komisijai un dalībvalstīm vismaz 18 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma.

2. Emisijas kvotu valsts sadales plāns ir jāapspriež 23. panta 1. punktā minētajā komitejā.

3. Triju mēnešu laikā pēc emisijas kvotu valsts sadales plāna paziņošanas, ko dalībvalsts izdara saskaņā ar 1. punktu, Komisija var noraidīt plānu vai kādu tā daļu sakarā ar tā neatbilstību III pielikumā vai 10. pantā minētajiem kritērijiem. Dalībvalsts pieņem lēmumu saskaņā ar 11. panta 1. vai 2. punktu tikai tad, ja Komisija piedāvātos grozījumus ir akceptējusi. Atteikuma gadījumā Komisija sniedz pamatojumu.

10. pants

Kvotu sadales metode

Uz triju gadu periodu, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, dalībvalstis piešķir vismaz 95 % no kvotām bez maksas. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, dalībvalstis piešķir vismaz 90 % no kvotām bez maksas.

11. pants

Kvotu sadale un piešķiršana

1. Uz triju gadu periodu, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, katra dalībvalsts nolemj kopējo kvotu daudzumu, ko tā piešķirs uz šo periodu, un šo kvotu sadali katras iekārtas operatoram. Šis lēmums ir jāpieņem vismaz trīs mēnešus pirms perioda sākuma, pamatojoties uz emisijas kvotu valsts sadales plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. pantam un saskaņā ar 10. pantu, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes.

2. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, un uz katru nākamo piecu gadu periodu katra dalībvalsts nolemj kopējo kvotu daudzumu, ko tā piešķirs uz šo periodu, un sāk kvotu piešķiršanas procesu katras iekārtas operatoram. Šis lēmums ir jāpieņem vismaz 12 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma, pamatojoties uz emisijas kvotu valsts sadales plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. pantam, un saskaņā ar 10. pantu, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes.

3. Lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, jābūt saskaņā ar Līguma prasībām, jo īpaši ar tā 87. un 88. pantu. Lemjot par kvotu sadali, dalībvalstīm ir jārēķinās, ka jaunajām iekārtām būs jānodrošina piekļuve kvotām.

4. Kompetentā iestāde piešķir daļu no kopējā kvotu daudzuma katru gadu no perioda, kas minēts 1. vai 2. punktā, līdz attiecīgā gada 28. februārim.

▼M2

IV NODAĻA

NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO AVIĀCIJAI UN STACIONĀRĀM IEKĀRTĀM

▼M1

11.a pants

Projekta aktivitāšu SES un ESV izmantošana Kopienas sistēmā

1. Ievērojot 3. punktu, dalībvalstis katrā 11. panta 2. punktā minētajā laikposmā var atļaut operatoriem Kopienas sistēmā izmantot projekta

▼M1

aktivitāšu SES un ESV līdz procentuālai daļai no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma, kuru dalībvalsts noteikusi savā emisijas kvotu valsts sadales plānā šim laikposmam. Šajā nolūkā dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES vai ESV, kas attiecīgajam operatoram piešķirta valsts reģistrā.

▼M2

1.a Laikposmā, kas minēts 3.c panta 1. punktā, gaisakuģu operatori var izmantot SES un ESV līdz 15 % no tā kvotu skaita, kas tiem ir jānodod saskaņā ar 12. panta 2.a punktu.

Turpmākos laikposmos SES un ESV procentuālo apjomu, ko var izmantot aviācijas darbībām, pārskata, kad veic šīs direktīvas vispārējo pārskatīšanu, kā arī – ņemot vērā starptautiskā klimata pārmaiņu režīma attīstību.

Komisija publicē attiecīgo procentuālo apjomu vismaz sešus mēnešus pirms katra 3.c pantā minētā laikposma sākuma.

▼M1

2. Ievērojot 3. punktu, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, dalībvalstis var atļaut operatoriem izmantot Kopienas sistēmā projekta aktivitāšu SES. Šim nolūkam dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES. Dalībvalstis anulē SES, ko operators izmantojis laikposmā, kurš minēts 11. panta 1. punktā.

3. Visus SES un ESV, ko piešķir un ko var izmantot saskaņā ar *UNFCCC* un Kioto Protokolu un turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar tiem, var izmantot Kopienas sistēmā:

a) izņemot gadījumu, kad, atzīstot, ka saskaņā ar *UNFCCC*un Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem, dalībvalstīm, lai pildītu saistības saskaņā ar Kioto Protokola 3. panta 1. punktu un Lēmumu 2002/358/EK, ir jāatturas no SES un ESV izmantošanas, kas radušās no kodoliekārtām, un ka operatoriem ir jāatturas no tādu SES un ESV izmantošanas, kas radušies no šādām iekārtām, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, un 11. panta 2. punktā minētajā piecu gadu laikposmā;

un

b) izņemot darbībās, kas saistītas ar zemes lietošanu, zemes lietošanas maiņu un mežsaimniecību.

11.b pants

Projekta aktivitātes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bāzes scenāriju projekta aktivitātēm, ko nosaka turpmākos lēmumos, kuri pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu, un ko īsteno valstīs, kas ir parakstījušas Pievienošanās līgumu ar Savienību, ir pilnīgi saderīgas ar *acquis communautaire*, tostarp ar šajā Pievienošanās līgumā paredzētajām pagaidu atkāpēm.

2. Izņemot 3. un 4. punktā paredzēto gadījumu, projekta norises valsts nodrošina, ka netiek piešķirtas ESV vai SES siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanai vai samazināšanai no ►**M2** darbības ◄, kurām piemērojama šī direktīva.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas tieši samazina vai ierobežo emisijas no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja šīs iekārtas operators anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas netieši samazina vai ierobežo emisijas līmeni no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu SES vai ESV izcelsmes dalībvalsts reģistrā.

▼M1

5. Dalībvalsts, kas atļauj privātām vai valsts institūcijām piedalīties projektu darbībā, uzņemas atbildību par savām saistībām, kas noteiktas *UNFCCC*un Kioto Protokolā, un nodrošina to, ka šāda dalība saskan ar attiecīgajām pamatnostādnēm, praktiskiem pasākumiem un procedūrām, kas pieņemtas saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

6. Gadījumā, ja projekta aktivitātes saistās ar hidroelektroenerģijas ražošanu ar ražošanas jaudu, kas ir lielāka par 20 MW, dalībvalsts, apstiprinot šādas projekta aktivitātes, projekta aktivitāšu veikšanas laikā nodrošina attiecīgu starptautisko kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, tostarp to kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, kas iekļautas Pasaules dambju apsaimniekošanas komisijas 2000. gada novembra ziņojumā "Dambji un attīstība. Jauns satvars lēmumu pieņemšanai".

▼M3

7. Noteikumus 3. un 4. punkta īstenošanai, īpaši attiecībā uz dubultas uzskaites novēršanu, pieņem Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Komisija pieņem šā panta 5. punkta īstenošanai vajadzīgos noteikumus, ja projekta norises valsts atbilst visām tiesību piešķiršanas prasībām dalībai KĪ projekta aktivitātēs. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

12. pants

Kvotu pārskaitīšana, nodošana un anulēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kvotas var pārskaitīt starp:

a) personām Kopienā;

b) personām Kopienā un personām trešās valstīs, kur šādas kvotas atzīst saskaņā ar 25. pantā minēto procedūru bez citiem ierobežojumiem kā tiem, kas ietverti un pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka citu dalībvalstu kompetento iestāžu piešķirtās kvotas tiek atzītas, lai ►M2 varētu pildīt gaisakuģa operatora pienākumus saskaņā ar 2.a punktu vai ◄ varētu izpildīt operatora pienākumus saskaņā ar 3. punktu.

▼M2

2.a Administrējošās dalībvalstis nodrošina, ka līdz katra gada 30. aprīlim katrs gaisakuģa operators nodod tādu kvotu skaitu, kas ir līdzvērtīgs emisiju kopapjomam iepriekšējā kalendārajā gadā no tām I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām, kurās viņš ir gaisakuģa operators, to pārbaudot saskaņā ar 15. pantu. Dalībvalstis nodrošina, ka kvotas, ko nodod saskaņā ar šo punktu, pēc tam anulē.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz katra gada 30. aprīlim katras iekārtas operators nodod tādu kvotu, kas nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas, skaitu, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā, kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu, un ka šīs kvotas pēc tam tiek anulētas.

▼B

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka kvotas anulē jebkurā brīdī, kad to pieprasa persona, kas ir to turētāja.

13. pants

Kvotu derīgums

1. Kvotas ir derīgas attiecībā uz emisiju periodā, kas minēts 11. panta 1. vai 2. punktā vai uz kuru tās ir piešķirtas.

2. Četrus mēnešus pēc pirmā 11. panta 2. punktā minētā piecu gadu perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar 12. panta 3. punktu.

▼B

Dalībvalstis var piešķirt kvotas personām uz kārtējo periodu, lai aizstātu tās kvotas, kuras ir to rīcībā un ir anulētas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

3. Četrus mēnešus pēc katra nākamā 11. panta 2. punktā minētā piecu gadu perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar ►M2 12. panta 2.a vai 3. punktu ◄.

Dalībvalstis piešķir kvotas personām uz kārtējo periodu, lai aizstātu tās kvotas, kuras ir to rīcībā un ir anulētas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

14. pants

Pamatnostādnes par emisijas monitoringu un ziņošanas kārtību

1. ►M3 Komisija pieņem pamatnostādnes attiecībā uz monitoringu un ziņošanu par emisiju, kas rodas no I pielikumā uzskaitīto darbību radītajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. ◄ Pamatnostādnes pamatojas uz IV pielikumā noteiktajiem monitoringa un ziņošanas principiem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecībā uz emisijām veic monitoringu saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.

▼M2

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi operatori vai gaisakuģu operatori saskaņā ar pamatnostādnēm pēc attiecīgā gada beigām ziņo kompetentajai iestādei par emisiju katra kalendārā gada laikā no iekārtas vai – no 2010. gada 1. janvāra – no gaisakuģa, ko tie ekspluatē.

15. pants

Pārbaude

Dalībvalstis nodrošina to, ka ziņojumus, ko operatori un gaisakuģu operatori iesniedz saskaņā ar 14. panta 3. punktu, pārbauda saskaņā ar V pielikumā noteiktajiem kritērijiem un jebkādiem sīki izstrādātiem noteikumiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar šo pantu, un ka par tiem informē kompetento iestādi.

Dalībvalstis nodrošina to, ka operators vai gaisakuģa operators, kura ziņojums līdz katra gada 31. martam attiecībā uz iepriekšējā gada emisiju nav atzīts par apmierinošu saskaņā ar V pielikuma kritērijiem un sīki izstrādātiem noteikumiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar šo pantu, nevar turpmāk pārskaitīt kvotas, kamēr attiecīgā operatora vai gaisakuģa operatora ziņojums nav pārbaudīts un atzīts par apmierinošu.

Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par to, kā pārbaudīt ziņojumus, ko gaisakuģu operatori iesniedz saskaņā ar 14. panta 3. punktu, kā arī saskaņā ar 3.e un 3.f pantu iesniegtos pieteikumus, tostarp pārbaudes procedūras, kas pārbaudītājiem jāizmanto.

▼B

16. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz normas par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo normu izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis, ►M2 ———— ◄ par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un tūlīt ziņo par jebkuriem vēlākiem to grozījumiem.

▼M2

2. Dalībvalstis nodrošina to operatoru un gaisakuģu operatoru nosaukumu publicēšanu, kuri pārkāpj šīs direktīvas prasības par kvotu nodošanu pietiekamā daudzumā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi operatori un gaisakuģu operatori, kuri līdz katra gada 30. aprīlim nenodod kvotas, kas nosegtu emisiju iepriekšējā gada laikā, maksā sodanaudu par emisijas apjoma pārsniegšanu. Sodanauda par emisijas apjoma pārsniegšanu ir EUR 100 par katru emitēto tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta, par kuru operators nav nodevis kvotas. Sodanaudas nomaksāšana par emisijas apjoma pārsniegšanu neatbrīvo operatoru vai gaisakuģa operatoru no pienākuma, nododot kvotas par nākamo kalendāro gadu, nodot tādu kvotu daudzumu, kas nosegtu pārsniegto emisijas apjomu.

▼B

4. Triju gadu periodā, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, dalībvalstis piemēro mazāku sodu par emisijas apjoma pārsniegšanu – EUR 40 par katru tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta, ko emitē iekārta, par kuru operators nav nodevis kvotas. Soda nomaksāšana par emisijas apjoma pārsniegšanu neatbrīvo operatoru no pienākuma, nododot kvotas par nākamo kalendāro gadu, nodot tādu kvotu daudzumu, kas nosegtu pārsniegto emisijas apjomu.

▼M2

5. Ja gaisakuģa operators nepilda šīs direktīvas uzliktās saistības un ja citi izpildes pasākumi nav nodrošinājuši izpildi, tā administrējošā dalībvalsts var lūgt Komisiju pieņemt lēmumu par darbības aizliegumu attiecīgajam gaisakuģa operatoram.

6. Administrējošās dalībvalsts lūgumā, ko iesniedz saskaņā ar 5. punktu, iekļauj:

a) pierādījumu, ka gaisakuģa operators nav izpildījis šajā direktīvā paredzētās saistības;

b) informāciju par attiecīgās dalībvalsts veiktām izpildes darbībām;

c) pamatojumu darbības aizlieguma piemērošanai Kopienā; un

d) ieteikumu, cik plašam jābūt darbības aizliegumam Kopienas mērogā, un visus citus nosacījumus, kas būtu jāpiemēro.

7. Komisija, saņēmusi tai adresētos lūgumus, kā minēts 5. punktā, informē citas dalībvalstis ar to pārstāvju 23. panta 1. punktā minētajā komitejā starpniecību un saskaņā ar komitejas reglamentu.

8. Ja ir iespējams un ja tas ir lietderīgi, pirms pieņem lēmumu pēc lūguma saskaņā ar 5. punktu, apspriežas ar iestādēm, kas atbild par attiecīgā gaisakuģa operatora reglamentējošu kontroli. Ja vien iespējams, rīko Komisijas un dalībvalstu kopīgas konsultācijas.

9. Komisijai apsverot, vai pieņemt lēmumu pēc lūguma saskaņā ar 5. punktu, tā attiecīgajam gaisakuģa operatoram atklāj būtiskus faktus un apsvērumus, kas ir tāda lēmuma pamatā. Attiecīgajam gaisakuģa operatoram dod iespēju iesniegt Komisijai rakstiskus komentārus 10 darbdienās no informācijas atklāšanas dienas.

10. Pēc dalībvalsts lūguma Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var pieņemt lēmumu par darbības aizlieguma piemērošanu attiecīgajam gaisakuģa operatoram.

11. Katra dalībvalsts savā teritorijā izpilda visus lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 10. punktu. Tās informē Komisiju par visiem pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šādus lēmumus.

12. Attiecīgā gadījumā ievieš sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz šajā pantā minēto procedūru. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼M1

17. pants

Piekļuve informācijai

Lēmumus attiecībā uz kvotu sadali, informāciju par projekta aktivitātēm, kurās piedalās dalībvalsts vai kurās tā atļauj piedalīties privātām vai valsts institūcijām, kā arī ziņojumus par emisiju, ko pieprasa sakarā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju un kas glabājas kompetentajā iestādē, dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK.

▼B

18. pants

Kompetentā iestāde

Dalībvalstis veic administratīvos pasākumus, norādot attiecīgo kompetento iestādi vai kompetentās iestādes, kas īsteno šīs direktīvas noteikumus. Ja ir izraudzīts vairāk par vienu kompetento iestādi, tad šo iestāžu darbs attiecībā uz šo direktīvu ir jākoordinē.

▼M1

Jo īpaši dalībvalstis nodrošina koordināciju starp to izraudzīto kontaktpersonu Kioto Protokola 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta projekta aktivitāšu apstiprināšanai un to izraudzīto valsts iestādi Kioto Protokola 12. panta īstenošanai, ko attiecīgi izraugās saskaņā ar turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼M2

18.a pants

Administrējošā dalībvalsts

1. Administrējošā dalībvalsts gaisakuģa operatoram ir:

a) dalībvalsts, kas izsniegusi darbības licenci attiecīgajam gaisakuģa operatoram, ja gaisakuģa operatoram ir spēkā esoša darbības licence, ko kāda dalībvalsts ir izdevusi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2407/92 (1992. gada 23. jūlijs) par aviopārvadātāju licencēšanu ([1]); un

b) visos citos gadījumos – dalībvalsts ar lielāko aprēķināto par aviācijas emisijām uzskatāmo emisiju daudzumu lidojumos, ko bāzes gadā veicis attiecīgais gaisakuģa operators.

2. Ja jebkura 3.c pantā minētā laikposma pirmajos divos gados neviens par aviācijas emisijām uzskatāmu emisiju daudzums lidojumos, ko veicis gaisakuģa operators, uz kuru attiecas šā panta 1. punkta b) apakšpunkts, nav attiecināts uz tā administrējošo dalībvalsti, konkrēto gaisakuģa operatoru nākamajā laikposmā nodod citai administrējošajai dalībvalstij. Jaunā administrējošā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurai ir lielākais aprēķinātais par aviācijas emisijām uzskatāmo emisiju daudzums lidojumos, ko attiecīgais gaisakuģa operators ir veicis iepriekšējā laikposma divos pirmajos gados.

3. Pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, Komisija:

a) līdz 2009. gada 1. februārim publicē to gaisakuģu operatoru sarakstu, kuri no 2006. gada 1. janvāra ir veikuši I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, katram gaisakuģa operatoram norādot administrējošo dalībvalsti saskaņā ar 1. punktu; un

b) līdz katra nākamā gada 1. februārim atjaunina sarakstu, lai iekļautu gaisakuģu operatorus, kas vēlāk ir veikuši I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības.

4. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var izstrādāt pamatnostādnes par gaisakuģu operatoru pārvaldību, ko saskaņā ar šo direktīvu veic administrējošās dalībvalstis.

([1]) OV L 240, 24.8.1992., 1. lpp.

▼M2

5. Šā panta 1. punktā bāzes gads ir darbības pirmais kalendārais gads tādiem gaisakuģu operatoriem, kas Kopienā ir sākuši darbību pēc 2006. gada 1. janvāra, un visos pārējos gadījumos – kalendārais gads, kas sākas 2006. gada 1. janvārī.

18.b pants

***Eurocontrol* sniegts atbalsts**

Lai Komisija varētu veikt pienākumus saskaņā ar 3.c panta 4. punktu un 18.a pantu, tā var lūgt *Eurocontrol* vai citas atbilstīgas organizācijas atbalstu un šajā nolūkā slēgt attiecīgus nolīgumus ar minētajām organizācijām.

▼B

19. pants

Reģistri

1. Dalībvalstis nodrošina reģistra izveidošanu un uzturēšanu, lai nodrošinātu precīzu kvotu piešķiršanas, turēšanas, pārskaitīšanas un anulēšanas uzskaiti. Dalībvalstis var uzturēt savus reģistrus konsolidētā sistēmā kopā ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm.

2. Kvotas var būt jebkurai personai. Reģistram ir jābūt pieejamam sabiedrībai, un tajā jābūt atsevišķai uzskaitei par kvotām, kas ir katrai personai, kurai kvotas piešķirtas vai pārskaitītas.

▼M3

3. Lai īstenotu šo direktīvu, Komisija pieņem regulu par standartizētu un drošu reģistru sistēmu standartizētas elektroniskas datubāzes formā, kurā ietverti vispārīgi dati, kas ļauj apzināt kvotu piešķiršanu, turēšanu, pārskaitīšanu un anulēšanu, nodrošināt sabiedrības piekļuvi un attiecīgu konfidencialitāti un garantēt to, ka nenotiek kvotu pārdalīšana pretrunā saistībām, kas izriet no Kioto protokola. Minētā regula arī ietver noteikumus par SES un ESV izmantošanu un identifikāciju Kopienas sistēmā un šādas izmantošanas apjoma uzraudzību. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

20. pants

Centrālais administrators

1. Komisija nozīmē centrālo administratoru, kurš uztur neatkarīgu darījumu žurnālu, kurā uzskaitīta kvotu piešķiršana, pārskaitīšana un anulēšana.

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu reģistros, izmantojot neatkarīgo darījumu žurnālu, lai novērstu pārkāpumus attiecībā uz kvotu piešķiršanu, pārskaitīšanu un anulēšanu.

3. Ja automātiskās pārbaudes laikā atklājas pārkāpumi, centrālais administrators informē dalībvalsti vai dalībvalstis, kuras līdz pārkāpumu novēršanai nedrīkst reģistrēt apšaubīto darījumu un turpmākos darījumus saistībā ar attiecīgajām kvotām.

21. pants

Dalībvalstu iesniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. ►M1 Šajā ziņojumā īpašu uzmanību pievērš pasākumiem kvotu piešķiršanai, ESV un SES izmantošanai Kopienu sistēmā, reģistru darbībai, monitoringa un ziņošanas pamatnostādņu piemērošanai, pārbaudei un jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas ievērošanu, un uz kvotām attiecināmam fiskālajam režīmam, ja tāds ir. ◄ Pirmo

▼B

ziņojumu nosūta Komisijai līdz 2005. gada 30. jūnijam. Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā paredzēto procedūru. Anketu vai formu nosūta dalībvalstij vismaz sešus mēnešus pirms pirmā ziņojuma iesniegšanai noteiktā termiņa.

2. Balstoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, Komisija triju mēnešu laikā pēc ziņojumu saņemšanas no dalībvalstīm publicē ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

▼M1

3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par kvotu piešķiršanas jautājumiem, ESV un SES izmantošanu Kopienas sistēmā, reģistru darbību, monitoringu, pārbaudi un šīs direktīvas ievērošanu.

21.a pants

Atbalsts rīcībspējas palielināšanas pasākumiem

Saskaņā ar *UNFCCC*, Kioto Protokolu un jebkuriem turpmākiem lēmumiem, kas pieņemti to īstenošanai, Komisijai un dalībvalstīm ir jāatbalsta rīcībspējas palielināšanas pasākumi jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku, lai palīdzētu tām pilnībā izmantot KĪ un TAM atbilstīgi to ilgtspējīgās attīstības stratēģijām un veicināt uzņēmumu iesaisti KĪ un TAM projektu attīstībā un īstenošanā.

▼M3

22. pants

III pielikuma grozījumi

Komisija var grozīt III pielikumu, izņemot 1., 5. un 7. kritēriju, periodam no 2008. gada līdz 2012. gadam, ņemot vērā 21. pantā noteiktos ziņojumus un pieredzi šīs direktīvas piemērošanā. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

23. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Lēmuma 93/389/EEK 8. pantu.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

▼M3

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼B

24. pants

Procedūras papildu darbību un gāzu vienpusējai iekļaušanai

▼M3

1. Ņemot vērā visus būtiskos kritērijus, jo īpaši ietekmi uz iekšējo tirgu, potenciālos konkurences izkropļojumus, sistēmas vides integritāti un plānotās monitoringa un ziņošanas sistēmas uzticamību, sākot no 2008. gada, dalībvalstis var saskaņā ar šo direktīvu piemērot emisijas kvotu tirdzniecību:

▼M3

a) iekārtām, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ja šādu iekārtu iekļaušanu apstiprina Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru; un

b) darbībām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ja šādu iekārtu iekļaušanu apstiprina Komisija. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

No 2005. gada dalībvalstis ar tādiem pašiem nosacījumiem var attiecināt emisijas kvotu tirdzniecību uz iekārtām, kas veic I pielikumā uzskaitītās darbības, bet zem šajā pielikumā minētās jaudas robežas.

▼B

2. Kvotu sadali iekārtām, kas veic šādas darbības, nosaka emisijas kvotu valsts sadales plānā, kas minēts 9. pantā.

▼M3

3. Komisija pēc savas iniciatīvas var pieņemt vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma tā pieņem monitoringa un ziņošanas pamatnostādnes attiecībā uz emisiju no darbībām, iekārtām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuras nav minētas I pielikumā, ja šīs emisijas monitorings un attiecīgā ziņošana var notikt pietiekami precīzi.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

4. Ja šādi pasākumi tiek ieviesti, atkārtotajās pārbaudēs, ko veic saskaņā ar 30. pantu, visas Kopienas mērogā saskaņotā veidā jānolemj, vai I pielikums būtu jāgroza un tajā jāiekļauj šo darbību dēļ radusies emisija.

25. pants

Saistība ar citām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām

1. Šādi līgumi būtu jāslēdz ar trešām valstīm, kuras minētas Kioto protokola B pielikumā un kuras ir šo protokolu ratificējušas, lai nodrošinātu savstarpēju kvotu atzīšanu starp Kopienas sistēmu un citām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām saskaņā ar Līguma 300. panta noteikumiem.

▼M3

2. Ja ir noslēgts līgums, kāds minēts 1. punktā, tad Komisija pieņem visus nepieciešamos noteikumus attiecībā uz kvotu savstarpēju atzīšanu atbilstīgi šim līgumam. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼M2

25.a pants

Trešo valstu veikti pasākumi, lai mazinātu aviācijas ietekmi uz klimata pārmaiņām

1. Ja kāda trešā valsts paredz pasākumus, lai mazinātu to lidojumu ietekmi uz klimata pārmaiņām, kuri izlido no attiecīgās valsts un nolaižas Kopienā, Komisija, apspriedusies ar attiecīgo trešo valsti un dalībvalstīm, kas ir 23. panta 1. punktā minētajā komitejā, apsver pieejamās iespējas, lai nodrošinātu Kopienas sistēmas un šīs valsts pasākumu optimālu mijiedarbību.

Vajadzības gadījumā Komisija var pieņemt grozījumus, lai paredzētu noteikumus, ka lidojumus, kas veikti no attiecīgās trešās valsts, svītro no I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām, vai lai attiecībā uz aviācijas darbībām, kuras uzskaitītas I pielikumā, noteiktu jebkurus

▼M2

citus grozījumus, kas prasīti nolīgumā saskaņā ar šā punkta ceturto daļu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Komisija var ierosināt Eiropas Parlamentam un Padomei jebkādus citus grozījumus šajā direktīvā.

Komisija vajadzības gadījumā var arī ieteikt Padomei sākt sarunas saskaņā ar Līguma 300. panta 1. punktu, lai ar attiecīgo trešo valsti slēgtu nolīgumu.

2. Kopiena un tās dalībvalstis turpina centienus panākt vienošanos par pasaules mēroga pasākumiem, lai samazinātu aviācijas radīto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju apjomu. Ņemot vērā jebkādu tādu vienošanos, Komisija izvērtē, vai ir jāveic grozījumi šajā direktīvā, ciktāl tā attiecas uz gaisakuģu operatoriem.

▼B

26. pants

Direktīvas 96/61/EK grozījumi

Direktīvas 96/61/EE 9. panta 3. punktam pievieno šādus daļas:

"Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (*), saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisijas robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.

Saistībā ar darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām objektā, kuras emitē oglekļa dioksīdu.

Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.

Trīs iepriekšējās punkta daļas neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Kopienas tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

_____

(*) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp."

27. pants

Dažu iekārtu pagaidu neiekļaušana

1. Dalībvalstis var lūgt Komisiju uz laiku neattiecināt Kopienas sistēmu uz iekārtu, vēlākais, līdz 2007. gada 31. decembrim. Šādā iesniegumā jānorāda katra šāda iekārta, un šis iesniegums ir jāpublicē.

2. Ja pēc sabiedrības atsauksmju uzklausīšanas par attiecīgo iesniegumu saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru Komisija nolemj, ka:

a) iekārtas valstu politikas dēļ ierobežo emisiju tādā pakāpē, it kā uz tām attiektos šīs direktīvas noteikumi;

b) uz iekārtām attiecas monitoringa, ziņošanas un pārbaudes prasībām, kas ir līdzvērtīgas 14. un 15. pantā noteiktajām; un

c) valsts prasību neizpildes gadījumā uz iekārtām attiecas sankcijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas 16. panta 1. un 4. punktā noteiktajām;

▼B

tad Komisija nolemj, ka uz šādu iekārtu uz laiku neattiecina Kopienas sistēmu.

Ir jānodrošina, ka no tā necietīs iekšējais tirgus.

28. pants

Iekārtu kopfondi

1. Dalībvalstis var ļaut iekārtu operatoriem, kas veic kādu no I pielikumā minētajām darbībām, veidot kopfondu iekārtām, kuras veic tādas pašas darbības, uz periodu, kas minēts 11. panta 1. punktā, un/vai pirmo piecu gadu periodu, kas minēts 11. panta 2. punktā, saskaņā ar šā panta 2. līdz 6. punktu.

2. Operatori, kas veic kādu no I pielikumā minētajām darbībām un vēlas veidot iekārtu kopfondu, gatavo iesniegumu kompetentajai iestādei, norādot attiecīgas iekārtas un periodu, uz kādu viņi vēlas veidot kopfondu, un iesniedzot pierādījumus, ka viņu pilnvarotā persona spēs izpildīt 3. un 4. punktā noteiktās saistības.

3. Operatori, kas vēlas veidot iekārtu kopfondu, izvirza pilnvarotu personu:

a) pie kuras ir visas operatoru par iekārtu aprēķinātās kvotas, atkāpjoties no 11. panta;

▼M2

b) kura ir atbildīga par kvotu, kas nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas, nodošanu atbilstīgi kopējai iekārtu emisiju kopfondā, atkāpjoties no 6. panta 2. punkta e) apakšpunkta un 12. panta 3. punkta; un

▼B

c) kura nedrīkst veikt turpmāku kvotu pārskaitīšanu gadījumā, ja operatora ziņojums nav pārbaudīts un atzīts par apmierinošu saskaņā ar 15. panta otro daļu.

▼M2

4. Uz pilnvaroto personu attiecas sankcijas, kas piemērojamas par prasību neievērošanu attiecībā uz kvotu, kuras nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas, nodošanu pietiekamā daudzumā, lai nosegtu kopējo emisijas apjomu no iekārtām, kas veido kopfondu, atkāpjoties no 16. panta 2., 3. un 4. punkta.

▼B

5. Dalībvalsts, kas vēlas atļaut veidot vienu vai vairākus iekārtu kopfondus, iesniedz Komisijai 2. punktā minēto pieteikumu. Neierobežojot Līguma noteikumus, Komisija triju mēnešu laikā no saņemšanas var pieteikumu noraidīt, ja tas neatbilst šīs Direktīvas prasībām. Ikvienu šādu lēmumu pamato. Atteikuma gadījumā dalībvalsts var atļaut veidot iekārtu kopfondu tikai tādā gadījumā, ja Komisija akceptējusi piedāvātos grozījumus.

6. Ja pilnvarotā persona neizpilda 4. punktā minētās sankcijas, tad ikviens kopfonda iekārtas operators saskaņā ar 12. panta 3 punktu. un 16. pantu ir atbildīgs par emisiju no viņa paša iekārtas.

29. pants

Nepārvarama vara

1. Periodā, kas minēts 11. panta 1. punktā, dalībvalstis var lūgt Komisijai nepārvaramas varas gadījumā piešķirt papildu kvotas dažām iekārtām. Komisija nosaka, vai ir bijusi nepārvaramas varas

▼B

izpausme, kuras gadījumā tā pilnvaro dalībvalsti piešķirt papildu un nepārskaitāmas emisijas kvotas šo iekārtu operatoriem.

2. Komisija, neierobežojot Līguma noteikumus, vēlākais līdz 2003. gada 31. decembrim izstrādā metodiskos norādes par nepārvaramās varas izpausmes apstākļiem.

30. pants

Pārskatīšana un turpmākā attīstība

1. Pamatojoties uz sasniegto progresu, veicot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringu, Komisija līdz 2004. gada 31. decembrim var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu grozīt I pielikumu, lai iekļautu tajā citas darbības un citas II pielikumā minēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas.

2. Pamatojoties uz šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi un progresu, kas panākts siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringā, kā arī ņemot vērā starptautiska līmeņa sasniegumus, Komisija gatavo ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, apsverot:

a) to, vai un kā būtu jāgroza I pielikums, lai tajā iekļautu citas nozares darbības, cita starpā ķīmijas, alumīnija un transporta nozares darbības, un citas II pielikumā minēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai uzlabotu sistēmas ekonomisko efektivitāti;

b) Kopienas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas saistību ar starptautisko emisijas kvotu tirdzniecību, kas sāksies 2008. gadā;

c) piešķiršanas metodes (ietverot vairāksolīšanu pēc 2012. gada) un III pielikumā minēto valsts kvotu sadales plānu kritēriju turpmāku saskaņošanu;

▼M1

d) projekta mehānismu kredītu izmantošanu, tostarp vajadzību saskaņot SES un ESV pieļauto izmantošanu Kopienas sistēmā;

▼B

e) emisijas kvotu tirdzniecības saistību ar citiem pasākumiem, ko īsteno dalībvalstu un Kopienas līmenī, ietverot nodokļu politiku, kas vērsti uz tiem pašiem mērķiem;

f) to, vai lietderīgs ieviest vienotu Kopienas reģistru;

g) sankciju līmeni par emisijas pārsniegšanu, ņemot vērā, cita starpā, inflāciju;

h) kvotu tirdzniecības sistēmas darbību, it īpaši ņemot vērā iespējamos traucējumus tirgū;

i) to, kā pielāgot Kopienas sistēmu paplašinātai Eiropas Savienībai;

j) iekārtu kopfondus;

k) iespēju izstrādāt Kopienas mēroga kvotu sadales kritērijus, ņemot vērā labākās pieejamās tehnikas un izmaksu un guvumu analīzi;

▼M1

l) projekta mehānismu ietekmi uz projekta norises valstīm, īpaši uz to attīstības mērķiem, to, vai ir apstiprinātas KĪ un TAM hidroelektroenerģijas ražošanas projektu aktivitātes ar saražotās jaudas daudzumu, kas pārsniedz 500 MW un kam ir negatīva ietekme uz vidi vai negatīvas sociālas sekas, un šādas hidroelektriskās jaudas ražošanas projekta aktivitāšu rezultātā iegūto SES un ESV turpmāko izmantošanu Kopienas sistēmā;

m) atbalstu rīcībspējas palielināšanas pasākumiem jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku;

▼M1

n) praktiskos pasākumus un procedūras dalībvalsts iekšzemes projekta aktivitāšu apstiprināšanai un kvotu piešķiršanai par emisijas samazinājumiem vai ierobežojumiem, kas radušies no šādām aktivitātēm no 2008. gada;

o) tehniskos noteikumus saistībā ar kredītu pagaidu raksturu un ierobežojumu 1 % apmērā zemes lietošanas, zemes lietošanas maiņas un mežsaimnieciskās darbības tiesību piešķiršanai, kā tas noteikts Lēmumā 17/CP.7, kā arī noteikumus, kas saistīti ar rezultātiem, kuri gūti, novērtējot iespējamo risku saistībā ar ģenētiski modificētu organismu un potenciāli invazīvo svešzemju sugu izmantošanu, lai ļautu operatoriem izmantot SES un ESV, kas saistīti ar apmežošanas un mežu atjaunošanas projekta aktivitātēm saskaņā ar Kopienas 2008. gada sistēmu, saskaņā ar lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼B

Komisija līdz 2006. gada 30. jūnijam iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Komisijai, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus.

▼M1

3. Pirms katra laikposma, kas minēts 11. panta 2. punktā, katra dalībvalsts publicē savā emisijas kvotu valsts sadales plānā ESV un SES paredzēto izmantošanu un katrai iekārtai piešķirto procentuālo daļu, kuras apjomā operatoriem ir ļauts izmantot ESV un SES saskaņā ar Kopienas sistēmu konkrētajam laikposmam. Kopējais izmantoto ESV un SES daudzums saskan ar dalībvalsts papildsaistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un *UNFCCC*, un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem.

Saskaņā ar 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumā Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju [1] dalībvalstis ik pēc diviem gadiem ziņo Komisijai par to, kādā apmērā iekšzemes pasākumi faktiski veido būtisku daļu no valsts līmenī veiktiem centieniem, kā arī to, kādā apmērā kopīgas īstenošanas mehānismu izmantošana faktiski papildina valsts pasākumus un kāda ir to savstarpējā attiecība, saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar to. Komisija par to sniedz ziņojumu saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu normatīvam aktam vai cita rakstura pasākumam ar mērķi papildināt dalībvalstu piemērotos noteikumus, lai nodrošinātu, ka mehānismu izmantošana ir papildus valsts pasākumiem Kopienas kontekstā.

▼M2

4. Komisija līdz 2014. gada 1. decembrim, pamatojoties uz šīs direktīvas īstenošanas pārraudzību un pieredzi, pārskata šīs direktīvas darbību saistībā ar I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Līguma 251. pantu. Komisija jo īpaši izvērtē:

a) direktīvas rezultātus un ietekmi uz vispārējo Kopienas sistēmas darbību;

b) aviācijas kvotu tirdzniecības sistēmas darbību, jo īpaši – ņemot vērā iespējamus tirgus darbības traucējumus;

c) Kopienas sistēmas efektivitāti no vides viedokļa un to, kādā apjomā būtu jāsamazina saskaņā ar 3.c pantu gaisakuģu operatoriem sadalīto kvotu kopējais daudzums atbilstīgi vispārējiem ES emisiju apjoma samazināšanas mērķiem;

[1] OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.

▼M2

d) Kopienas sistēmas ietekmi uz aviācijas nozari, tostarp konkurētspējas jautājumiem, jo īpaši ņemot vērā ārpus ES īstenoto klimata pārmaiņu novēršanas politiku ietekmi;

e) īpašās rezerves turpmāku saglabāšanu attiecībā uz gaisakuģu operatoriem, ņemot vērā iespējamu visas nozares izaugsmes tempu konverģenci;

f) Kopienas sistēmas ietekmi uz Kopienas salu, izolētu reģionu, perifēro reģionu un attālāko reģionu strukturālo atkarību no gaisa transporta;

g) to, vai būtu jāiekļauj vārtejas sistēma, lai atvieglotu kvotu tirdzniecību starp gaisakuģu operatoriem un iekārtu operatoriem, vienlaikus nodrošinot to, ka nekādi darījumi neizraisa gaisakuģu operatoru kvotu neto pārskaitījumus iekārtu operatoriem;

h) to, kāda ietekme ir neiekļaušanas robežvērtībām, kā noteikts I pielikumā, attiecībā uz sertificēto maksimālo pacelšanās masu un lidojumu skaitu, ko gaisakuģa operators veic gada laikā; un

i) to, kāda ir ietekme dažu tādu lidojumu atbrīvošanai no Kopienas sistēmas, kas veikti, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumu, kurš uzlikts saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2408/92 (1992. gada 23. jūlijs) par Kopienas aviosabiedrību piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem [1];

j) attīstību, tostarp turpmākas attīstības iespējas aviācijas energoefektivitātes jomā, un jo īpaši sasniegumus *ACARE* (Eiropas Aeronautikas pētniecības konsultatīvās padomes) noteiktā mērķa – izstrādāt un demonstrēt tehnoloģijas, kas līdz 2020. gadam spēj samazināt degvielas patēriņu par 50 %, – sasniegšanā un to, vai ir vajadzīgi turpmāki pasākumi energoefektivitātes palielināšanai;

k) zinātniskās izpratnes attīstību par klimata pārmaiņu ietekmi uz aviācijas radītajām izplūdes grīstēm un spalvu mākoņiem, lai varētu ierosināt efektīvus pārmaiņu mazināšanas pasākumus.

Komisija attiecīgi iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼B

31. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju. Komisija ziņo citām dalībvalstīm par šiem normatīviem un administratīviem aktiem.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

[1] OV L 240, 24.8.1992., 8. lpp.

▼B

32. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

33. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

▼M2

DARBĪBU KATEGORIJAS, UZ KO ATTIECAS ŠĪ DIREKTĪVA

▼B

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, ko izmanto jaunu produktu un procesu izpētei, izstrādei un testēšanai.

2. Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām un ražību. Ja viens operators veic vairākas vienas un tās pašas apakšpozīcijas darbības tajā pašā iekārtā vai tajā pašā objektā, tad šādu darbību jaudas summējas.

▼M2

No 2012. gada 1. janvāra par aviācijas darbībām uzskata visus lidojumus uz lidlauku vai no lidlauka, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz ko attiecas Līgums.

▼B

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Darbības enerģijas jomā	
Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW (izņemot bīstamo vai sadzīves atkritumu iekārtas)	Oglekļa dioksīds
Minerāleļļu attīrīšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Koksa krāsnis	Oglekļa dioksīds
Melno metālu ražošana un pārstrāde	
Metāla rūdu (arī sēra rūdu) apdedzināšanas un kausēšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), iekļaujot nepārtrauktu liešanu ar jaudu virs 2,5 tonnām stundā	Oglekļa dioksīds
Minerālu pārstrādes rūpniecība	
Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 500 tonnām dienā vai kaļķu ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā vai citās krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Iekārtas stikla, kā arī stikla šķiedras ražošanai ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Iekārtas apdedzinātu keramikas izstrādājumu ražošanai, it īpaši kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas vai porcelāna ražošanai ar jaudu virs 75 tonnām dienā un/vai ar krāsns tilpumu virs 4 m^3 un krāvuma blīvumu krāsnij virs 300 kg/m^3	Oglekļa dioksīds
Citas darbības	
Rūpnieciskās iekārtas, lai ražotu	Oglekļa dioksīds
a) celulozi no koksnes un citiem šķiedrainiem materiāliem	
b) papīru un kartonu ar ražošanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds

▼B

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
▼M2	
Aviācija	
Lidojumi no lidlauka vai uz lidlauku, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums. Pie šīs darbības nepieder: a) lidojumi, ko veic vienīgi valstu, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, valdošo monarhu un viņu tuvāko radinieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu statusa norādi lidojumu plānā; b) militāri lidojumi ar militārām lidmašīnām, kā arī muitas un policijas veikti lidojumi; c) lidojumi, kas saistīti ar meklēšanas un glābšanas darbībām, ugunsdzēsības lidojumi, lidojumi, ko veic humāniem mērķiem, un ātrās medicīniskās palīdzības lidojumi, ko atļāvusi attiecīga kompetentā iestāde; d) visi lidojumi, ko veic vienīgi saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem, kā paredzēts Čikāgas konvencijas 2. pielikumā; e) lidojumi, kas beidzas lidlaukā, kurā gaisakuģis ir sācis lidojumu, un attiecīgā lidojuma laikā nav nosēdies; f) mācību lidojumi, kurus veic vienīgi nolūkā iegūt licenci vai konkrētu kategoriju, kuros piedalās tikai pilota kabīnes apkalpe, ja tas ir pamatots ar atbilstīgu piezīmi lidojumu plānā un ja lidojums nav pasažieru un/vai kravas pārvadāšanas pakalpojums, gaisakuģu pārlidojums vai gaisakuģu nogāde; g) lidojumi, ko veic vienīgi tādēļ, lai veiktu zinātniskus pētījumus vai pārbaudītu, testētu vai sertificētu gaisakuģi vai tā iekārtas neatkarīgi no tā, vai attiecīgās iekārtas izmanto lidojumā vai uz zemes; h) lidojumi, ko veic ar gaisakuģiem, kuru sertificētā maksimālā pacelšanās masa ir mazāka par 5 700 kg; i) lidojumi, ko veic, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumiem, kuri noteikti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2408/92 attiecībā uz maršrutiem tālākajos reģionos, kā noteikts Līguma 299. panta 2. punktā, vai uz maršrutiem, kur piedāvātā kapacitāte nepārsniedz 30 000 sēdvietu gadā; un j) lidojumi, uz kuriem attiektos šī darbība, ja nebūtu šā punkta, un kurus veic komerciāls gaisa transporta operators, kas vai nu: — trijos secīgos četru mēnešu laikposmos veic mazāk par 243 lidojumiem laikposmā; vai — veic lidojumus, kuru ikgadējās kopējās oglekļa dioksīda emisijas nepārsniedz 10 000 tonnu gadā. Saskaņā ar šo punktu no šīs direktīvas piemērošanas jomas nedrīkst izslēgt lidojumus, ko veic vienīgi dalībvalstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radinieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos.	Oglekļa dioksīds

▼B

II PIELIKUMS

SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠĀS GĀZES, KAS MINĒTAS 3. UN 30. PANTĀ

Oglekļa dioksīds (CO_2)

Metāns (CH_4)

Slāpekļa oksīds (N_2O)

Fluorogļūdeņraži (HFC)

Perfluorogļūdeņraži (PFC)

Sēra heksafluorīds (SF_6)

▼B

III PIELIKUMS

KRITĒRIJI EMISIJAS KVOTU VALSTS SADALES PLĀNIEM, KAS MINĒTI 9., 22. UN 30. PANTĀ

1. Kopējam piešķiramo kvotu daudzumam uz attiecīgo periodu ir jābūt saskaņotam ar dalībvalsts saistībām ierobežot emisiju atbilstīgi Lēmumam 2002/358/EK un Kioto protokolam, ņemot vērā, no vienas puses, kopējo emisijas daļu, ko aptver šīs kvotas, salīdzinot ar emisiju no avotiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva, un, no otras puses, valstu enerģētikas politiku, un jābūt saskaņotam ar valsts klimata pārmaiņu programmu. Kopējais piešķiramo kvotu daudzums nedrīkst pārsniegt daudzumu, kāds šķiet vajadzīgs šā pielikuma kritēriju stingrai piemērošanai. Pirms 2008. gada daudzumam jābūt saskaņotam ar iespēju katrai dalībvalstij sasniegt vai pat pārsniegt mērķus saskaņā ar Direktīvu 2002/358/EK un Kioto protokolu.

2. Kopējam piešķiramo kvotu daudzumam ir jābūt saskaņā ar esošo un plānoto progresu, izpildot dalībvalstu ieguldījumu saistībās, ko Kopiena uzņēmusies saskaņā ar Direktīvu 93/389/EEK.

3. Piešķiramo kvotu daudzumam ir jābūt saskaņotam ar to darbību potenciālu, ieskaitot tehnoloģisko potenciālu, uz kurām attiecas šī emisijas samazināšanas sistēma. Dalībvalstis var balstīt kvotu sadali uz vidējo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas daudzumu uz produkta vienību un sasniedzamo progresu attiecībā uz veicamajām darbībām.

4. Plānam ir jābūt saskaņotam ar citiem Kopienas tiesību aktiem un politikas dokumentiem. Ir jāņem vērā nenovēršams emisijas kāpums sakarā ar jaunām normatīvajām prasībām.

5. Plāns nedrīkst diskriminēt uzņēmējsabiedrības vai nozares, piemēram, nepiemēroti atbalstot noteiktus uzņēmumus vai darbības, saskaņā ar Līguma prasībām, it īpaši tā 87. un 88. pantu.

6. Plānā jāiekļauj informācija par to, kā jaunās iekārtas var sākt dalību Kopienas sistēmā attiecīgajā dalībvalstī.

7. Plāns var pielāgot agrāk veiktos pasākumus, un tajā jābūt iekļautai informācijai par to, kā šie agrāk veiktie pasākumi ir ņemti vērā. Dalībvalstis, izstrādājot savus valsts kvotu piešķiršanas plānus, var izmantot kritērijus, kas izriet no atsauces dokumentiem attiecībā uz labākajām pieejamām tehnoloģijām, un šajos kritērijos var ietvert agrāk veiktu pasākumu pielāgošanu.

8. Plānā jāiekļauj informācija par to, kā ņem vērā tīrās tehnoloģijas, tostarp energoefektīvas tehnoloģijas.

9. Plāns ietver noteikumus attiecībā uz komentāriem, ko izsaka sabiedrība, un informāciju par kārtību, kā reaģēt uz šiem komentāriem, pirms pieņem lēmumu par kvotu sadali.

10. Plāns satur iekārtu uzskaitījumu, uz kurām attiecas šī direktīva, līdz ar katrai iekārtai paredzēto kvotu daudzumu.

11. Plāns var saturēt informāciju par to, kā reaģēt uz konkurenci, ko rada valstis un uzņēmumi ārpus Savienības.

▼M1

12. Plānā nosaka maksimālo SES un ESV daudzumu, ko operatori var izmantot Kopienas sistēmā, kā procentuālo daļu no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma. Minētā procentuālā daļa saskan ar dalībvalsts papildināmības saistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi *UNFCCC* vai Kioto Protokolam.

▼B

IV PIELIKUMS

14. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀ MONITORINGA UN ZIŅOŠANAS PRINCIPI

▼M2

A DAĻA – Stacionāru iekārtu radītu emisiju pārraudzība un ziņojumi par to

▼B

Oglekļa dioksīda emisijas monitorings

Emisiju veic monitoringu vai nu pēc aprēķiniem, vai mērījumiem.

Aprēķināšana

Emisiju aprēķina pēc formulas:

darbības dati × emisijas koeficients × oksidācijas koeficients

Attiecībā uz darbības datiem (patērētais kurināmais, ražošanas tempi u.tml.) veic monitoringu, pamatojoties uz piegādes datiem vai aprēķiniem.

Aprēķiniem izmanto apstiprinātos emisijas koeficientus. Visiem kurināmajiem ir piemērojami katrai darbībai raksturīgie emisijas koeficienti. Standartkoeficienti ir piemērojami visiem kurināmajiem, izņemot nekomerciālus kurināmos (atkritumus, piemēram, riepas un rūpniecisko procesu gāzes). Slāņu specifiskie standartkoeficienti oglēm un ES raksturīgie jeb ražotājvalsts raksturīgie standartkoeficienti dabasgāzei vēl ir jāizstrādā. Klimata pārmaiņu starpvaldības padomes (*IPCC*) standartlielumi ir piemērojami naftas pārstrādes produktiem. Pieņem, ka biomasas emisijas koeficients ir vienāds ar nulli.

Ja emisijas koeficientā nav ņemts vērā tas, ka daļa no oglekļa paliek neoksidēta, tad papildus vēl ir jāizmanto oksidācijas koeficients. Ja darbībai raksturīgie emisijas koeficienti ir aprēķināti un tajos ņemta vērā oksidācija, tad oksidācijas koeficients nav jālieto.

Lieto oksidācijas standartkoeficientus, kas izstrādāti saskaņā ar Direktīvu 96/61/EK, izņemot gadījumu, kad operators var pierādīt, ka darbībai raksturīgie koeficienti ir precīzāki.

Katrai darbībai, katrai iekārtai un katram kurināmajam ir jāveic atsevišķs aprēķins.

Mērījumi

Emisijas mērījumiem izmanto standartizētas vai vispāratzītas metodes, un tos apstiprina ar emisiju aprēķiniem.

Citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitorings

▼M3

Emisijas monitoringam izmanto standartizētas vai vispāratzītas metodes, kuras izstrādājusi Komisija sadarbībā ar ieinteresētām personām. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

Ziņošana par emisiju

Katrs operators ziņojumā par iekārtu iekļauj šādu informāciju:

A. Iekārtas identifikācijas datus:

— iekārtas nosaukumu,

— iekārtas adresi, norādot pasta kodu un valsti,

— to I pielikumā minēto darbību tipu un skaitu, kādas veic ar iekārtu,

— kontaktpersonas adresi, telefonu, faksu un e–pasta adresi, un

— iekārtas īpašnieka un jebkuras mātessabiedrības vārdu vai nosaukumu.

▼B

B. Par visām I pielikuma darbībām, kuras veic objektā un kurām aprēķina emisiju, norāda šādus datus:

— darbības datus,

— emisijas koeficientus,

— oksidācijas koeficientus,

— kopējo emisiju, un

— kļūdas iespējamību.

C. Par visām I pielikuma darbībām, kuras veic objektā un kurām mēra emisiju, norāda šādus datus:

— kopējo emisiju,

— informāciju par mērīšanas metožu uzticamību, un

— kļūdas iespējamību.

D. Ziņojumā par emisiju no sadedzināšanas darbībām ietver arī oksidācijas koeficientu, ja vien oksidācija nav jau ņemta vērā, izstrādājot darbībai raksturīgo emisijas koeficientu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai koordinētu ziņošanas prasības ar jau esošām līdzīgām prasībām, lai atvieglotu uzņēmumam ziņojuma sagatavošanas procesu.

▼M2

B DAĻA – Aviācijas darbībās radīto emisiju pārraudzība un ziņojumi par to

Oglekļa dioksīda emisiju pārraudzība

Emisijas pārrauga, izmantojot aprēķinus. Emisijas aprēķina pēc formulas:

degvielas patēriņš × emisiju koeficients.

Degvielas patēriņā ieskaita arī degvielu, ko patērējusi jaudas palīgiekārta. Ja iespējams, izmanto katra lidojuma faktisko degvielas patēriņu, un to aprēķina, izmantojot šādu formulu:

degvielas daudzums gaisakuģa degvielas tvertnēs, kad ir iepildīta visa lidojuma degviela, mīnus degvielas daudzums gaisakuģa degvielas tvertnēs, kad ir uzpildīta visa nākamajam lidojumam vajadzīgā degviela, plus attiecīgais šim nākamajam lidojumam vajadzīgais uzpildāmās degvielas daudzums.

Ja nav pieejami dati par faktisko degvielas patēriņu, tad degvielas patēriņa aprēķināšanai izmanto standartizētu pakāpju metodi un aprēķinu veic, pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju.

Izmanto *IPCC* emisiju standarta koeficientus, kas ietverti *IPCC* 2006. gada Saraksta pamatnostādnēs vai šo pamatnostādņu turpmākos atjauninājumos, ja vien precīzāki nav uz konkrēto darbību īpaši attiecināti emisiju koeficienti, ko noteikušas neatkarīgas akreditētas laboratorijas, izmantojot apstiprinātas analītiskas metodes. Emisiju koeficients biomasai ir nulle.

Par katru lidojumu un katru degvielu veic atsevišķus aprēķinus.

Ziņojumi par emisijām

Katrs gaisakuģa operators ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar 14. panta 3. punktu, ietver šādu informāciju:

A. Gaisakuģa operatora identifikācijas dati, tostarp:

— gaisakuģa operatora nosaukums,

— administrējošā dalībvalsts,

— adrese, tostarp pasta indekss un valsts, kā arī kontaktadrese administrējošajā dalībvalstī, ja adrese atšķiras,

— gaisakuģu reģistrācijas numuri un gaisakuģu tipi, ko izmanto laikā, uz kuru attiecas ziņojums, lai veiktu I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, kuras attiecas uz konkrēto gaisakuģa operatoru,

▼M2

— gaisakuģa operatora apliecības un darbības licences numurs un izdevējiestāde, saskaņā ar ko ir veiktas I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, kuras attiecas uz konkrēto gaisakuģa operatoru,

— kontaktpersonas adrese, tālruņa numurs, faksa numurs un e-pasta adrese un

— gaisakuģa īpašnieka nosaukums.

B. Katra tipa degvielai, kam aprēķināts emisiju apjoms, norāda šādus datus:

— degvielas patēriņš,

— emisiju koeficients,

— emisiju kopējais daudzums no visiem lidojumiem, kas veikti attiecīgā ziņojuma laikposmā un uz ko attiecas konkrētā gaisakuģa operatora veiktās I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības,

— emisiju kopējais daudzums no:

— visiem lidojumiem, kas veikti attiecīgā ziņojuma laikposmā un uz ko attiecas konkrētā gaisakuģa operatora veiktās I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, un kas veikti no lidlauka kādas dalībvalsts teritorijā uz lidlauku tās pašas dalībvalsts teritorijā,

— visiem citiem lidojumiem, kas veikti attiecīgā ziņojuma laikposmā un uz ko attiecas konkrētā gaisakuģa operatora veiktās I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības,

— emisiju kopējais daudzums no visiem lidojumiem, kas veikti attiecīgā ziņojuma laikposmā un uz ko attiecas konkrētā gaisakuģa operatora veiktās I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, un kuras:

— ir sāktas katrā dalībvalstī un

— ir beigtas katrā dalībvalstī no kādas trešās valsts,

— nenoteiktība.

Tonnkilometru datu pārraudzība saskaņā ar 3.e pantu un 3.f pantu

Lai pieteiktos kvotu sadalei saskaņā ar 3.e panta 1. punktu vai 3.f panta 2. punktu, aviācijas darbību apjomu aprēķina tonnkilometros, izmantojot šādu formulu:

tonnkilometri = attālums × kravas masa,

kur:

"attālums" ir lielā loka attālums starp izlidošanas lidlauku un ielidošanas lidlauku, pie kā pieskaita fiksētu papildu koeficientu – 95 km; un

"kravas masa" ir pārvadātās kravas, pasta un pasažieru kopējā masa.

Lai aprēķinātu kravas masu:

— pasažieru skaits ir personu skaits gaisakuģī, no kā atņemts apkalpes locekļu skaits,

— gaisakuģa operators var izvēlēties izmantot vai nu pasažieru un reģistrētās bagāžas faktisko masu, vai standartmasu, kas uzrādīta masas un līdzsvara dokumentācijā attiecīgajiem lidojumiem, vai arī standarta vērtību – 100 kg vienam pasažierim un viņa reģistrētajai bagāžai.

Ziņošana par tonnkilometru datiem saskaņā ar 3.e pantu un 3.f pantu

Saskaņā ar 3.e panta 1. punktu vai 3.f panta 2. punktu katrs gaisakuģa operators pieteikumā ietver šādu informāciju:

A. Gaisakuģa operatora identifikācijas dati, tostarp:

— gaisakuģa operatora nosaukums,

— administrējošā dalībvalsts,

— adrese, t. i., pasta indekss un valsts, kā arī kontaktadrese administrējošajā dalībvalstī, ja adrese ir cita,

▼M2

— gaisakuģu reģistrācijas numuri un gaisakuģu tipi, kas izmantoti gadā, uz ko attiecas ziņojums, veicot I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, kuras attiecas uz konkrēto gaisakuģa operatoru,

— gaisakuģa operatora apliecības un darbības licences numurs un izdevējiestāde, ar kuru saskaņā ir veiktas I pielikumā uzskaitītās aviācijas darbības, kas attiecas uz konkrēto gaisakuģa operatoru,

— kontaktpersonas adrese, tālruņa numurs, faksa numurs un e-pasta adrese un

— gaisakuģa īpašnieka nosaukums.

B. Tonnkilometru dati:

— lidojumu skaits katrā lidlauku pārī,

— pasažierkilometru skaits katrā lidlauku pārī,

— tonnkilometru skaits katrā lidlauku pārī,

— metode, kas izvēlēta, lai aprēķinātu pasažieru un reģistrētās bagāžas masu,

— tonnkilometru kopskaits visos lidojumos, kas veikti attiecīgā ziņojuma gadā un kas pieder pie I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām, kuras attiecas uz konkrēto gaisakuģa operatoru.

▼B

V PIELIKUMS

PĀRBAUDES KRITĒRIJI, KAS MINĒTI 15. PANTĀ

▼M2

A DAĻA – Stacionāru iekārtu radīto emisiju pārbaude

▼B

Vispārīgi principi

1. Pārbaudes veic attiecībā uz emisijām no jebkuras I pielikumā minētās darbības.

2. Pārbaudes procesā ņem vērā ziņojumu atbilstoši 14. panta 3. punktam un monitoringa pasākumus iepriekšējā gada laikā. Ir jāpārbauda monitoringa sistēmu ticamība un precizitāte un iesniegtie dati un informācija par emisiju, jo īpaši:

   a) iesniegtie darbības dati un attiecīgie mērījumi un aprēķini;

   b) emisijas koeficientu izvēle un izmantošana;

   c) kopējās emisijas noteikšanā veiktie aprēķini; un

   d) ja izmantoti mērījumi, ir jāpamato mērīšanas metožu izvēle un lietošana.

3. Ziņojumus par emisiju var apstiprināt tikai tad, ja ticami dati un informācija ļauj noteikt emisiju ar augstu ticamības pakāpi. Šajā sakarībā operatoram ir jāparāda, ka:

   a) iesniegtajos datos nav pretrunu;

   b) datu apkopošana ir notikusi saskaņā ar zinātniskiem standartiem; un

   c) iekārtas reģistri ir pilnīgi un konsekventi.

4. Pārbaudītājam ir jādod piekļuve jebkuram ražošanas objektam un jebkurai informācijai sakarā ar veicamo pārbaudi.

5. Pārbaudītājam ir jāņem vērā, vai iekārta ir reģistrēta Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*).

Metodoloģija

Stratēģiskā analīze

6. Pārbaude ir jābalsta uz visu iekārtā veikto darbību stratēģisku analīzi. Pārbaudītājam tādēļ ir jābūt zināšanām par visām darbībām un to nozīmību attiecībā uz emisiju.

Procesa analīze

7. Iesniegtās informācijas pārbaude, ja vajadzīgs, jāveic iekārtas atrašanās vietā. Pārbaudītājs izmanto pēkšņas pārbaudes, lai noteiktu iesniegto datu un informācijas ticamību.

Riska analīze

8. Pārbaudītājs pakļauj novērtēšanai visus iekārtas emisijas avotus, lai būtu iespējams veikt kopējo emisijas novērtējumu, pamatojoties uz katra emisijas avota datu ticamību.

9. Pamatojoties uz šo analīzi, pārbaudītājs uzskatāmi identificē avotus, kuru emisijas noteikšana saistīta ar paaugstinātu risku, un citus monitoringa un ziņošanas procedūras aspektus, kuru dēļ var notikt kļūdaina kopējās emisijas noteikšana. It īpaši tas attiecas uz emisijas koeficientu izvēli un aprēķiniem, kas nepieciešami, lai noteiktu emisijas līmeni no atsevišķiem avotiem. Īpaša uzmanība jāpievērš paaugstināta riska emisijas avotiem un minētajiem monitoringa procedūras aspektiem.

10. Pārbaudītājam jāņem vērā jebkuru efektīvo riska vadības metodi, ko izmanto operators, lai samazinātu kļūdas iespējamību.

▼B

Ziņojums

11. Pārbaudītājs gatavo ziņojumu par apstiprināšanas procesu un konstatē, vai ziņojums atbilstīgi 14. panta 3. punktam ir apmierinošs. Šajā ziņojumā aplūko visus jautājumus attiecībā uz paveikto darbu. Paziņot, ka ziņojums atbilstīgi 14. panta 3. punktam ir apmierinošs, var tad, ja pārbaudītājs atzīst, ka, nosakot kopējo emisiju, nav pieļautas būtiskas kļūdas.

Minimālās prasības attiecībā uz pārbaudītāja kompetenci

12. Pārbaudītājs ir neatkarīgs no operatora un veic savu darbu labi, profesionāli un pārzin:

a) šīs direktīvas noteikumus, kā arī visus standartus un metodiskās norādes, ko Komisija pieņēmusi atbilstoši 14. panta 1. punktam;

b) normatīvās un administratīvās prasības attiecībā uz pārbaudāmajām darbībām; un

c) visas informācijas sagatavošanu attiecībā uz katru emisijas avotu iekārtā, it īpaši, kas attiecas uz datu apkopošanu, mērīšanu, aprēķiniem un ziņošanu.

▼M2

B DAĻA – Aviācijas darbību radīto emisiju pārbaude

13. Šajā pielikumā izklāstītos pamatprincipus un metodes piemēro, lai pārbaudītu ziņojumus par emisijām no lidojumiem, kas pieder pie I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām.

Šim nolūkam:

a) 3. punktā ar atsauci uz operatoru saprot atsauci uz gaisakuģa operatoru un minētā punkta c) apakšpunktā ar atsauci uz iekārtu saprot atsauci uz gaisakuģi, kas izmantots, lai veiktu aviācijas darbības, uz kurām attiecas ziņojums;

b) 5. punktā ar atsauci uz iekārtu saprot atsauci uz gaisakuģa operatoru;

c) 6. punktā ar atsauci uz darbībām, kas veiktas iekārtā, saprot atsauci uz aviācijas darbībām, uz kurām attiecas ziņojums un kuras ir veicis gaisakuģa operators;

d) 7. punktā ar atsauci uz iekārtas atrašanās vietu saprot atsauci uz vietām, ko izmanto gaisakuģa operators, lai veiktu aviācijas darbības, uz kurām attiecas ziņojums;

e) 8. un 9. punktā ar atsaucēm uz emisiju avotiem iekārtās saprot atsauci uz gaisakuģi, par ko ir atbildīgs gaisakuģa operators; un

f) 10. un 12. punktā ar atsaucēm uz operatoru saprot atsauces uz gaisakuģa operatoru.

Papildu noteikumi par aviācijas emisiju ziņojumu pārbaudi

14. Pārbaudītājs jo īpaši pārliecinās, vai:

a) ir ņemti vērā visi lidojumi, kas pieder pie I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām. Veicot šo uzdevumu, pārbaudītājs izmanto informāciju no grafikiem un citu informāciju par gaisakuģa operatora veiktiem pārvadājumiem, arī informāciju, ko minētais operators lūdzis no *Eurocontrol*;

b) informācija par kopējo degvielas patēriņu kopumā atbilst informācijai par gaisakuģim, kas veic aviācijas darbības, iegādāto vai kā citādi piegādāto degvielu.

Papildu noteikumi par to, kā pārbaudīt tonnkilometru datus, kas ir iesniegti saskaņā ar 3.e un 3.f pantu

15. Šajā pielikumā izklāstītos pamatprincipus un metodes, lai pārbaudītu ziņojumus par emisijām saskaņā ar 14. panta 3. punktu, vajadzības gadījumā piemēro arī, lai atbilstīgi pārbaudītu aviācijas tonnkilometru datus.

16. Pārbaudītājs jo īpaši pārliecinās, vai saskaņā ar 3.e panta 1. punktu un 3.f panta 2. punktu iesniegtajā gaisakuģa operatora pieteikumā ir ņemti vērā

▼**M2**

tikai lidojumi, kas ir faktiski notikuši un kas pieder pie I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām, par kurām ir atbildīgs gaisakuģa operators. Veicot šo uzdevumu, pārbaudītājs izmanto informāciju no grafikiem un citu informāciju par gaisakuģa operatora veiktiem pārvadājumiem, arī informāciju, ko minētais operators lūdzis no *Eurocontrol*. Turklāt pārbaudītājs pārliecinās, ka gaisakuģa operatora uzrādītā kravas masa atbilst pierakstiem par kravas masu, kurus attiecīgais gaisakuģa operators glabā drošības vajadzībām.